

Šrila Dživa Gosvāmio "Gopala Čampu", aštunta purā a
adho-mukhī-k tya balād udūkhala
niviśya tasyopari cañcalek a am
kīśāya sarpir dadata prasū suta
vīk ya smita prāpa tathā ca vismitam

Kai motina Jašoda pamatė, jog jos sūnus pasinaudojo savo galia, kad apverstų aukštyn kojomis grūstuvę ir tada ant jos atsisėdęs dalintų beždžionėms sviestą, ji nustebo ir švelniai nusišypsojo.

gū ha pratasthe k ta-mo am ātmaja
dhartu prasūr e a nirīk ya cādravat
prasiddhir e ā khalu lokata śata
d śor mata hartari bhartari dvayam

Kad sugautų savo sūnų, kuris elgėsi kaip vagis, ji sėlino prie jo. Tačiau jis pamatė ją iš tolo ir greitai pabėgo. Tai gerai žinomas faktas, kad vagis turi šimtus akių, o sargas turi tik dvi.

sa khalu d pta śākhā-m gas tu navanītānā t pta pa a-ve ita-ya im etā d vā
drutam eva śākhām ārū ha .

Išdidi beždžionė, kuri jau buvo visiškai pasisotinusi gautu sviestu, staiga pamatė Motiną Jašodą einant link jo su lazda, rankoje, suvyniota į audinį, todėl ji greitai užlipo ant medžio šakos.

atha dravanta sutam anvagāt prasū
prasūna-v i-pratha-keśa-bandhanā
kva yāsi re coravareti jalpitā
nātisphu a-krandana-hāsa-sundaram

Matydama savo sūnų taip pat bėgantį šalin, Motina Jašoda pradėjo jį vytis, o gėlės įrištos į jos plaukus, išsibarstė visur aplink. "Kur tu nuo manęs pabėgsi, O vagių karaliau?" Išgirdęs tai, Krišna tuo pat metu pradėjo švelniai verkti ir gražiai šypotis.

toka dhartu sā samīpe 'pi śīghra
dhāvantī tat prāpa dhāvan na mātā
prāgañcanta vāyu-vegāt pratīcī
stokāmbhoda yadvad ambhoda-vīthī

Nors ji bėgo arti jo, ji negalėjo jo sugauti, kaip didžiulė masė debesų vakaruose, vėjo pučiamų į rytus, negali pasivyti rytuose esančių nedidelių debesėlių.

atha pura-dvāraṁ na mātur gamana-dvāram iti matvā palāyana-grahilas tad-diśam eva jagrāha.

*jananī tu tadānī tatrājanatā jānatī tam evānuyātavatī. tataś ca,
yadādravat pṛṣṭham anīkṁ amāṁ as
tadā na lebhe pṛthuko jananyā
yadā bhayād vīkṁ itavān sa paścāt
tadā tayāsau jagṁ he kareṁ a*

Pažvelgęs į vienus vartus ir galvodamas, kad šių vartų Motina Jašoda nenaudoja, Krišna greitai nubėgo ta kryptimi. Motina Jašoda sekė paskui jį, ten, kur nebuvo žmonių. Kol Krišna bėgo nesidairydamas atgal, jo motina negalėjo jo sugauti. Tačiau, kai jis baimingai pažvelgė atgal, ji greitai sučiupo jį už rankos.

*sa ca tathāpi — akṣīṁ drava-gamāya sākṣīṁ
rodanaṁ krud-udaya-praṇodanam
cālanaṁ vapuṁ i dhārṇya-pālanaṁ
sṁ avān avinayaṁ na mṁ avān*

Kai tik tai įvyko, abi Krišnos akys sudrėko, taip padėdamos jam ieškoti išeities iš situacijos, ir bandydamos sušvelninti Motinos Jašodos pyktį. Jis taip pat apreiškė kūno drebulį, siekdamas apginti savo netinkamą elgesį.

*nirmame prasabham ambayā mukhaṁ
sammukhaṁ nijaśīsor yadā yadā
sarpir-arpita-vilepanaṁ tadā
rūkṁ aṁ āya tad aghukṁ ad eṁ a ca*

Kai Motina Jašoda bandė jėga pasukti jo veido link savęs, jis paslėpė jį, nuslėpdamas sviestą, kad ji pagalvotų, jog jo veidas buvo švarus.

*tataś ca —
vaṁ i ced bata bhavān gṁ ha-muṁ
yaṁ im ākalaya mat-kara-mṁ ām
ittham uccakitite kamalākṁ e
tāṁ jahau nijajahau vraja-rājñī*

Vėliau ji sukėlė jam baimę, sakydama: "Prieš vogdamas sviestą savo paties namuose, pažvelk į šitą!", ir parodė jam lazdą. Tačiau pamačiusi, kad jos lotosakis sūnus buvo siaubingai išsigandęs, Vradžos karalienė numetė lazdą.

*mā meti vadatā tena, cora coreti gṁ -kalim
rahasā saha sā rājñī sahasā sahasātanot
aho rājāsi corāṁ āṁ, corās tvat-pitṁ -gotrajāṁ*

mas Ady acakalan Mata śísunā gavya-Corina

Jų pokalbis po to buvo toks: "Motina! Prašau, nemušk manęs lazda." - "Tu esi vagis! Tu esi vagis! Ne

tik tai. Tu esi

visų vagių karalius!"

"Vagys gimė tavo tėvo šeimoje, o ne mano!"

Išgirdusi savo sūnų taip protingai kalbant, Jašoda nusišypsojo.

kī ca —

dadhi-mā a katha kha o? da o'ya paramēśitu gh ta kīśāya ka prādād? asau yena vinirmita

Tada:

"Kaip gi sudužo puodas, kuriame buvo jogurtas?" - "Tai buvo Aukščiausiojo Viešpaties bausmė."

"Kas davė ghi šitai beždžionei?" - "Tas, kuris sukūrė beždžionę!"

śa ke svādu kāram ittha sadā tva

yajñā gīya lek i haiya gavīnam

eva cora kāram ambā śīśu ta

praty ākrośanty ārdra-cittā babhūva

Taip jį bardama Motina Jašoda tarė: "Aš vis galvoju apie tai, kodėl tu visada vagi ir valgai šitą sviestą, kuris yra svarbi visų aukų atnašavimų dalis", ir tada ji užsikirto nuo emocijų.

tata sa-sa rambha vihasya, sarahasyam ucyatām, dambhaś ca mucyatām iti mātrā p a s a-rodana-netra putra uvāca —

tvayy udbha a pradravantyām a ghryā ka aka-gha anāt asphu ad dadhi-mā asya

gha a , kā mama dh atā? kīśo'yam īśa-nirdi a pravi a sadma mu aye k a

sarpī -parām o mayā, kā mama du atā? tathāpi tvām ātta-ya d vā dudrava coravat tva punar mā v thā bhītam api dudrotha nirdayam

Tada ji nusišypsojo, ir piktai pasakė Krišnai: "Nustok nuo manęs viską slėpti, ir greitai pasakyk man tiesą!"

Tada Krišna pradėjo verkti ir atsakė: "O Motina! Kai tu bėgai apsaugoti pieno puodą nuo pervirimo, tavo pėda stumtelėjo vieną iš tų puodų ir jį sudaužė.

Kur gi čia mano kaltė?

Be to, ši beždžionė, kurią įkvėpė pats Aukščiausias Viešpats, pradėjo vogti sviestą iš mūsų namų.

Kai aš norėjau iš jos atimti sviestą, tu mane pamatei.

Dabar pasakyk man, kur gi čia mano kaltė?

Pamatęs, kad rankoje tu laikai šią sunkią lazda, aš neturėjau kito pasirinkimo, kaip tik bėgti.

Tačiau tu vis tiek vijaisi mane ir po to, kaip beširdis žmogus."

atha sānutā pam iva mātā prāha — re vāco-yuktimattama corottama! tva narottama-jāto'pi vānara-priyo vānara-prak tir evāsi. sutas tu sa-bhaya sabhaya-pradānam apy uvāca — tato

vanam eva praviśya sthāsyāmi.

Tada Motina Jaśoda, truputį apgailestaudama dėl savo veiksmų, nuoširdžiai pasakė savo sūnui: "O labiausiai patyręs iš visų logikų! O geriausias iš visų vagių! Nors tu esi Vradžaradža Nanda Maharadžo sūnus, tu vis tiek atiduodi savo meilę beždžionėms.

Tavo prigimtis panaši į beždžionės.

Gal tau reikėtų gyventi miške?"

Krišna atsakė: "Jei tu manai, kad aš esu kaip beždžionė, tai tebūnie taip! Jau šiandien aš išeinu į mišką ir gyvensiu su jomis."

*atha mātā sabhayaṁ cintitavatī, ko jānīyāt, kuryād apīdaṁ mānī. tarhi tan-nibandhanaṁ
bandhanam eva sandheyam.*

Išgirdusi tai, Motina Jaśoda pagalvojo: "Jis galų gale gali taip ir padaryti. Kad užkirsti jam kelią pabėgti į mišką, geriau jį pririšti." Tokiu būdu, Motina Jaśoda pririšo savo sūnų prie grūstuvės.

- Iš sanskrito vertė Hari Paršad Das. Originalas: <http://www.granthamandira.com>